

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี
Personal financial planning of people in Pathum Thani Province

ยุพิน ปิ่นทอง

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Yupin Pinthong

Email: pinpinthong2524@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Baking,

Ramkhamhaeng University

Corresponding Author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์(1)เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี(2)เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยทางประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 409 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test แบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนจังหวัดปทุมธานี มีปัจจัยประชากรด้านเพศ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกัน และประชาชนจังหวัดปทุมธานี ที่มีปัจจัยประชากร ด้านอายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานีไม่ต่างกัน

คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงิน;ประชาชนจังหวัดปทุมธานี

ABSTRACT

The purpose of this research was to (1) for study the personal financial planning of the people in Pathum Thani (2)for study the classified by demographic factors of personal financial planning of the people in Pathum Thani

The sample of this research was 409 people. by using questionnaires as a tool for data collection the statistics used in the analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. Hypotheses were tested by t-test, One-Way ANOVA. If differences were found, they would be compared in pairs. By means of LSD and multiple regression statistics

The hypothesis test found that People of Pathum Thani there are personal factors, Gender Education, Occupations and Monthly incomes were level different, makes to personal financial planning different, and the people of Pathum Thani with personal factors Age is different , making personal financial planning of the people of Pathum Thani no different

KEYWORD : financial planning ; people in Pathum Thani Province

บทนำ

สืบเนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อไปทั่วโลกเป็นวงกว้าง เริ่มต้นจากการมีผู้ติดเชื้อในประเทศจีน และแพร่กระจายไปทั่วโลก อันส่งผลให้เกิดผู้เจ็บป่วยและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั่วโลก ซึ่งจะทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจครั้งเลวร้ายที่สุดอีกครั้งหนึ่ง วิกฤตครั้งนี้อาจส่งผลให้การก่อกู้สูงขึ้น และเลวร้ายลงไปอีก สำหรับผลกระทบในประเทศไทย การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 กระทบไปถึงการชะงักงันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งการยกเลิกเที่ยวบิน การยกเลิกการจองโรงแรม การยกเลิกกิจกรรมต่าง ๆ ลามไปถึงการชะลอการผลิตในภาคอุตสาหกรรมทั่วโลก อันส่งผลต่อเนื่องไปสู่ผลกระทบด้านการค้าและการลงทุน นอกจากนี้ยังรวมถึงการที่ประชาชนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายกับการป้องกันการติดเชื้อ (เช่นต้องซื้อหน้ากากหรือเจลล้างมือ) รวมไปถึง การที่คนจะต้องมีการกักตัวอยู่กับบ้านจนทำให้ขาดรายได้ จนถึงการเกิดความเครียดและปัญหาทางสุขภาพจิตตามมา นอกจากนี้ ในภาคการเงินเองการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ก็ส่งผลกระทบต่อตลาดหุ้นทั่วโลก รวมไปถึงการที่อีกหลายประเทศเลือกที่จะทำการ “ปิดประเทศ” อันทำให้เกิดการถดถอยทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า เศรษฐกิจโลกของเรากำลังเข้าสู่วิกฤตเศรษฐกิจ (Global Economic Crisis) ซึ่งมีที่มาจาก วิกฤตสุขภาพ (Global Health Crisis) เป็นสำคัญ

นักเศรษฐศาสตร์ได้วิเคราะห์ว่า ผลกระทบทางลบจากการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้จะส่งผลกระทบต่อครัวผู้ที่มีความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ (Vulnerable Families) เป็นหลัก โดยเฉพาะคนยากจน ซึ่งคนเหล่านี้จะต้องตกงาน สูญเสียรายได้ ซ้ำร้าย คนยากจนเหล่านี้ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางด้าน

สาธารณสุขได้เท่ากับคนที่มิฐานะ ทั้งการหาซื้อหน้ากากอนามัย การหาซื้อเจลล้างมือ รวมไปถึงแม้กระทั่ง การเข้าถึงบริการของการตรวจโรค และอาจจะส่งผลต่อการเสียชีวิตตามมาได้ เนื่องจากผลกระทบนี้มัน เกิดขึ้นทั้งในเชิงเศรษฐกิจในหลากหลายสาขา ในเชิงสังคม และผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันของ ประชาชนส่วนใหญ่ เพราะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน รายได้ และค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึง เกิดปัญหาตามมาว่า ทุกคนควรจะทำอย่างไรเพื่อให้มีเงินสำรองเก็บไว้สำหรับอนาคตหรือสามารถจับจ่ายใช้ สอยอย่างไม่ขาดแคลน มีชีวิตที่สุขสบายในวัยเกษียณ มีเงินใช้ยามฉุกเฉิน และมีเงินออมสำหรับทุนการศึกษา ของบุตรหลาน ซึ่งไม่เพียงแต่จะต้องมีวินัยในการออมเท่านั้น แต่ยังต้องมีแผนการลงทุนที่ดีและมี ประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น ภาษี เงินเฟ้อ และค่าใช้จ่ายเพื่อสนอง ความต้องการของบุคคล ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้ทรัพย์สินที่มีไม่สามารถเพิ่มพูนขึ้นได้

นอกจากนั้นคนส่วนใหญ่ก็มักจะชะล่าใจและมั่นใจมากเกินไปในฐานะและความมั่งคั่งที่ตนเองมีอยู่ ทำให้ไม่สนใจที่จะวางแผนทางการเงิน โดยคิดว่าการวางแผนทางการเงินจะช่วยให้รวยขึ้น ดังนั้นเมื่อคิดว่า ตนเองรวยอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องทำการวางแผนทางการเงิน ทำให้เกิดความประมาทไม่ระมัดระวัง และ อาจนำมาซึ่งความเสียหายที่จะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินทำให้ความมั่งคั่งลดลง และอีกหลายคนก็ มองว่า เรื่องการวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่ยู้งยากไม่อยากจะนึกถึงและทำตาม แต่ถ้ายังไม่คิดถึง อนาคต ก็จะไม่ยู้งยาก เมื่อเจออุปสรรคที่ตั้งตัวไม่ทัน การวางแผนจึงเป็นเหมือนแผนที่ ที่จะช่วยนำทางให้บุคคลไปสู่ จุดหมายได้อย่างไม่หลงทาง ดังนั้นถ้ายังวางแผนเร็วเท่าไร ก็จะทำให้ถึงจุดหมายได้เร็วขึ้นเท่านั้น

การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน และจะยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นในอนาคต ข้างหน้า เนื่องจากชีวิตมีความไม่แน่นอนมากขึ้น ทั้งความไม่แน่นอนของชีวิตทางเศรษฐกิจ ราคาอาหารและ สิ่งจำเป็นต่าง ๆ ต่อการดำรงชีพมีราคาแพงขึ้น เงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากกลับลด ต่ำลง รวมไปถึงความไม่แน่นอนของชีวิตทางสังคม และการที่วิทยาการทางการแพทย์ที่ก้าวหน้า ทำให้คนเรา มีอายุยืนขึ้น ส่งผลให้ระยะเวลาการใช้เงินนานขึ้น จากปัจจัยความไม่แน่นอนดังกล่าว ทำให้ทุกคนต้องหันมา ให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินมากขึ้น (กำพล สุทธิพิเชษฐ์, ม.ป.ป.) 2

การวางแผนทางการเงินที่ดีจัดได้ว่าเป็นเข็มทิศที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และจะทำให้ทุกคนมี อิสระภาพทางการเงินได้ เพราะถ้าหากรู้ว่าชีวิตเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ทุกคนก็ควรจะใช้ชีวิตอย่างไม่ ประมาท มีสติอยู่ตลอดเวลา การวางแผนทางการเงินจึงถือว่าเป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิตของคนที่มีสติและ ปัญญา มีเหตุผล รู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ และพร้อมจะรับมือกับปัญหาความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น นั่นจะทำให้ สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีเป้าหมาย และเดินตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง ซึ่งคนที่มีกรวางแผนทาง การเงินที่ดีก็ย่อมทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตได้ (กาญจนา หงษ์ทอง, 2551)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การวางแผนทางการเงินนั้นจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่ควร จะมองข้าม นั่นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน จังหวัดปทุมธานี เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของ ประชาชนในจังหวัดปทุมธานี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี
- 2.2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานีจำแนกตามปัจจัยทางประชากร

ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง วางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในจังหวัดปทุมธานี โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 409 ตัวอย่าง เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sample)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 4.1 การวางแผนทางการเงินทำให้ทราบถึงสถานะทางการเงินที่แท้จริง แล้วสามารถนำมาวางแผนช่วยลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นได้
- 4.2 การวางแผนทางการเงิน สามารถเพิ่มช่องทางในการเพิ่มรายได้จากการออมและการวางแผนภาษีได้
- 4.2 การวางแผนทางการเงินสามารถนำมาวางแผนการใช้ชีวิตในอนาคตได้

การทบทวนวรรณกรรม

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Concepts and Theories of Personal Financial Planning)

ณัฐพล นิมมานพัชรินทร์ (2549) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การค้นหาทางเลือกเพื่อสนับสนุนกระบวนการในการตัดสินใจล่วงหน้าเกี่ยวกับปริมาณและเวลาของเงินทุน แหล่งของเงินทุน และการจัดสรรเงินทุน ด้วยการกำหนดกิจกรรม วิธีการ เวลา และผู้รับผิดชอบประกอบการจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ ทางการเงิน

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด (ม.ป.ป.) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ไว้ คือ การสร้าง ใช้งาน ปรับปรุง และแก้ไขแผนงานเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ โดยแนวคิดของแผนเน้นถึงเป้าหมายนับตั้งแต่จุดแรกเริ่มของการวางแผนการลงทุน มากกว่าการใช้เครื่องมือทางการเงินแบบใดแบบหนึ่ง หรือมากกว่านั้น เพื่อแก้ไขปัญหาการเงินบางปัญหาเท่านั้น

Hallman & Rosenbloom (2000) ได้กล่าวไว้ว่าการวางแผนการเงินนั้นคือการกำหนดเงิน รวมทั้ง สอดคล้องและนำไปปฏิบัติเพื่อให้ไปถึงจุดมุ่งหมายทางการเงินของแต่ละคน ใจความของ สารสำคัญนี้คือการ กำหนดการวางแผนการเงินให้สอดคล้องกับการเงินของบุคคลและอยู่ในพื้นฐาน ของเป้าหมายของบุคคลนั้น ๆ ส่วนใหญ่จะใช้เครื่องมือทางการเงินก่อนที่มีสำเร็จลุล่วงไปถึงเป้าหมาย ของการเงินทั้งหมด เช่น การซื้อ ประกันต่าง ๆ เงินปันผลจากหุ้น หรือการลงทุน สิ่งเหล่านี้จำเป็น สำหรับการวางแผนการเงินอย่างมาก และ

Joehnk & Gitman (2008 อ้างใน ฐานิษฐ์ สุพัฒน์วิชานนท์, 2553) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินดังนี้ การจัดการสินทรัพย์สภาพ คล่องอื่นๆ โดยสินค้าที่เป็นในแบบเงินสดและสินค้าที่มีความ คล้ายกับเงินสด แต่สามารถเป็นเป็นเงิน สดได้โดยไม่มีภาระลดมูลค่าจากสิ่งนั้น ซึ่งสินทรัพย์จำพวกนั้น อาทิ เงินฝากออมทรัพย์ กระแสรายวัน การจัดการเรื่องของเครดิต เครดิตเป็นสินเชื่อชนิดหนึ่งโยทั่วไปจะเป็น สินเชื่อในระยะสั้น เพื่อเปิดให้ ผู้คนได้มีเงินจำนวนหนึ่งไปใช้ในยามจ าเป็นหรือให้ได้มากกว่าที่เงินของบุคคล นั้นมีอยู่การจัดการเรื่อง ของประกันชีวิต ประกันชีวิตนั้นเกิดขึ้นเพราะชีวิตเป็นสิ่งที่มีความ ในขณะเดียวกันการ เกิดอุบัติเหตุหรือ ภัยอันตรายนั้นสามารถเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สินได้ทุกเมื่อ และประกันชีวิตยังให้สิทธิ ประโยชน์ กลับมาเหมือนเป็นการลงทุนที่ก่อให้เกิดผล รวมทั้งยังช่วยในเรื่องของลดหย่อนภาษี

ศิริสุข อินละคร (2548) ให้ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไว้ว่า เป็นกระบวนการ ในการจัดการกับเงินของบุคคล เพื่อให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ

กฤษฎา เสกตระกูล (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า การจัดการการเงินส่วนบุคคล และการตรวจสอบสุขภาพ ทางการเงิน เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่งคั่ง ใช้บอกว่าบุคคลอยู่ ณ ที่ใดในปัจจุบัน แต่ยังไม่ได้บอกว่าจะไปที่ใดในอนาคต ซึ่งก็เหมือนการเดินทางปกติทั่วไปที่ต้องรู้ เป้าหมายหรือจุดหมายที่กำลังจะไป ในที่ นี้หมายถึง "เป้าหมายชีวิต" โดย "เป้าหมายในชีวิต" หมายถึง สภาพหรือเหตุการณ์ที่บุคคลต้องการให้เกิดขึ้นในชีวิตในอนาคต เช่น อยากเกษียณอย่างมีความสุข มีเงินใช้ พอเพียง มีสุขภาพกายสุขภาพใจที่ดี ลูกๆ จบการศึกษาดี มีงานทำ มีครอบครัวที่ดี มีทรัพย์สินสมบัติตกทอด ให้กับลูกหลาน เป็นต้น ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะมีความฝันอยากบรรลุเป้าหมายในชีวิตคล้ายๆ อย่างนี้ แม้ว่า รายละเอียดของวิธีการไปสู่เป้าหมายของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน เช่น บางคนใช้วิธีทำธุรกิจ บางคนใช้ วิธีการทำงานเป็นพนักงานมีอาชีพในองค์กร เป็นต้น

กาญจนา หงษ์ทอง (2551) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะเป็นตัวกำหนดทิศทาง และการตัดสินใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ หากบุคคลใดเริ่มต้น ทาการวางแผนทางการเงินเร็ว มีการปฏิบัติตามอย่างมีวินัย และสม่ำเสมอแล้ว บุคคลนั้นก็จะเข้าใกล้ความมี อิศรภาพทางการเงินได้มากขึ้น

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) ได้กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล การจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งอาจเปรียบเทียบได้กับการวางแผนการเดินทาง โดยจะต้องมีการสำรวจเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ และสถานะทางการเงินในปัจจุบันเพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่นเดียวกับการวางแผนการเดินทางซึ่งจะต้องมีการสำรวจจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง เพื่อที่จะสามารถกำหนดเส้นทางที่เหมาะสม

ปัจจัยด้านประชากร

พูนทรัพย์ รามัญ (2526) กล่าวว่า แนวคิดด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเกิดขึ้นจากรายได้ที่บุคคลได้มา ถูกนำไปวางแผนเพื่อการใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนั้นเป็นการจ่ายเพื่อความสะดวกสบายซึ่งมักขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญ

สุขใจ น้าผูด (2545) กล่าวว่าไว้ว่า การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งเป็นต้นว่า อาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ฯลฯ โดยการเลือกอาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ผู้ที่มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี รุหรธาและสะดวกสบายได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ของตนให้สูงกว่าได้ด้วย แต่ทุกคนไม่ว่าจะมีระดับรายได้และความเป็นอยู่อย่างไรก็ตามก็ควรจะมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถทำได้ และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้นควรมีการกำหนดทั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว กล่าวคือถ้าหวังจะให้ตนเองและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีก็ควรจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินในระยะสั้น (Short – Term Financial Planning) ไว้ แต่ถ้ามุ่งหวังจะให้ครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคงและตนเองมีความสุขสบายในบั้นปลายของชีวิตก็ต้องเตรียมการวางแผนการเงินระยะยาว (Long – Term Financial Planning) ไว้ด้วย ในการวางแผนทางการเงินที่ดีนั้น ผู้วางแผนควรมีความเข้าใจทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งรู้จักนำเครื่องมือต่าง ๆ ในการบริหารการเงิน (Financial Management Tools) มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้การวางแผนดังกล่าวถูกต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนอกจากจะต้องคำนึงถึงช่วงอายุของบุคคลแล้วยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ อีกด้วย โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงได้แก่ เงินเฟ้อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2548) กล่าวว่า ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic Factor) หมายถึง ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัว เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งล้วนจะมีผลต่อรูปแบบของความต้องการของซื้อ และใช้ที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านโดยจะมีพฤติกรรม ความสนใจ ในการรับข่าวสารแตกต่างกันไปด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง, 2546 อ้างใน สุดฤทัย จันทร์เข้มช้อย, 2550, หน้า 11) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ร่วมกับมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กเล็ก (มพด.) โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้จัดทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายใช้สอยของเด็กและวัยรุ่น: กรณีศึกษาประชาชนทั่วไป ในเขตกรุงเทพมหานคร” สักรวจระหว่างวันที่ 22 - 30 กันยายน พ.ศ. 2546 จากกลุ่มประชาชนอายุ 15 - 60 ปี จำนวน 1,255 คน จากงานวิจัยสรุปได้ว่า นิสิตนักศึกษาประสบปัญหาด้านการเงิน ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่ เกิดจากการไม่วางแผนการเงิน ไม่จัดสรรระบบการเงินให้ดี

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2552) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมติดตามข่าวสาร ของ New Gen หรือ คนรุ่นใหม่ที่มีเงิน กับการวางแผนชีวิตและการเงินในสถานะเศรษฐกิจถดถอย โดยสำรวจจากตัวอย่างผู้มีรายได้ 75,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อายุระหว่าง 30 - 49 ปี จำนวนทั้งสิ้น 447 ราย เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ถึง 18 มกราคม พ.ศ. 2552 ผลวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มคนมีรายได้สูงรุ่นใหม่อายุระหว่าง 30 - 49 ปี ส่วนใหญ่ค่อนข้าง มีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม มีความระมัดระวังในการใช้เงินที่ต้องเห็นถึง “ความจำเป็นและประโยชน์” ก่อนตัดสินใจ มีรายรับมากกว่ารายจ่าย มีพฤติกรรมเก็บออมเงินสดของตนไว้กับธนาคารมากที่สุด

สุพานี โสพร (2548) ทำการศึกษาเรื่อง “การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบุคลากรสาย ings ผู้พักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสของจุฬาลงกรณ์” โดยทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มบุคลากรสาย ings ของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ได้แก่ พนักงานขับรถ พนักงานรักษาความปลอดภัย นักการภารโรง คนงาน คนสวน ช่างทั่วไป หรือผู้ให้บริการแรงงานทั่วไปตามแต่ที่หน่วยงานมอบหมาย ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยและบางส่วนได้รับสวัสดิการให้พักอาศัยในหอพักเป็นระยะเวลาสั้นจึงส่งผลให้ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า บุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกลุ่มที่พักอาศัยในหอพักจุฬานิวาสนี้ มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนจนปัญหาอุปสรรคของการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 59 ของกลุ่มประชากรมีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย โดยผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี มีสมาชิกอยู่ร่วมกันในครอบครัวทั้งหมด 3 คน และจบการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ รายได้ของครอบครัวต่อเดือนโดยเฉลี่ยต่ำกว่า 15,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัยในอดีตโดยมากเป็นลักษณะการเช่า นอกจากนี้ยังพบว่า ร้อยละ 47.5 ของผู้ที่พักอาศัยในหอพักสวัสดิการได้พักอาศัยมานานเกินกว่า 10 ปี และ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองโดยมีงบประมาณที่ตั้งไว้เพื่อที่อยู่อาศัยเฉลี่ยประมาณ 639,535 บาท โดยร้อยละ 97.0 ใช้วิธีการเพื่อที่อยู่อาศัยด้วยการกู้เงิน ซึ่งส่วนใหญ่จะขอกู้จากสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาฯ สำหรับค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยต่อเดือนจะอยู่ในช่วง 31-50% ของรายได้ โดยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยประมาณ 1 ปี ด้านอุปสรรคในการวางแผนที่คาดว่าจะพบมากที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันที่สูงขึ้น รองลงมาคือ รายได้ไม่เพียงพอ สำหรับผู้วางแผนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยทั้งหมดมีการออม ซึ่งส่วนใหญ่จะฝากกับสหกรณ์ออมทรัพย์จุฬาฯ โดยมีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นรายจ่ายในอนาคตของครอบครัวเป็นหลัก ส่วนใหญ่จะมีการวางแผนด้านการออมและการกู้เพื่อที่อยู่อาศัย มีเพียงส่วนน้อยที่วางแผนด้านการลงทุน ทั้งนี้เนื่องมาจากไม่มีเงินเหลือพอและไม่มีความรู้ในการลงทุน

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ทาการศึกษาเรื่อง “การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 512 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายของกลุ่มบุคคลวัยทำงานส่วนใหญ่มีวิธีการใช้รายได้พิเศษ โดยรวมกับรายได้ประจำเพื่อการใช้จ่าย ในด้านความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลร้อยละ 46.8 มีความรู้และความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงิน และสามารถทำตามนโยบายของรัฐบาล โดยแบ่งรายได้เป็น 4 ส่วน ใช้จ่าย 3 ส่วนและออม 1 ส่วน ส่วนใหญ่มีการจัดหางบประมาณรายรับ – รายจ่าย แต่ละเดือน เป็นเวลา 1 – 2 ปี และเมื่อเปรียบเทียบกับพบว่า กรณีมีเงินเหลือกว่าร้อยละ 89.7 จะนิยมฝากธนาคาร ส่วนในกรณีมีเงินไม่พอใช้ จ่ายก็มักจะเลือกวิธีลดค่าใช้จ่ายลง เรื่องวินัยด้านการเงินของบุคคลกลุ่มเป้าหมายร้อยละ 51.5 มีวินัยด้านการเงินโดยเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ และรายจ่าย พบว่ามีรายได้ออกกับรายจ่ายในระดับพอๆ กัน กรณีเมื่อทราบว่าเงินสดจะขาดมือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง ซึ่งสอดคล้องกันในทุกระดับของรายได้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.8 วางแผนเปอร์เซ็นต์การออมอยู่ในช่วง 6 – 10% ของรายได้ ซึ่งกลุ่มนี้ส่วนใหญ่สามารถออมได้เพียงระยะสั้นๆ การเสนอแนะวิธีการจัดการการเงินของกลุ่มวัยทำงานที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 52.0 มีวิธีการแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ โดยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง รองลงมาหารรายได้เสริมเพื่อเพิ่มรายได้ และการจัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย เพื่อดูรายละเอียดในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวิธีการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น รองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือน และมีวินัยในการออม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยประชากร
ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. อาชีพ

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
2. ตัวแปรตาม คือ วางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี ซึ่งประกอบด้วย
  1. ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล
  2. วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
  3. กรอบระยะเวลา
  4. รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย:

ปัจจัยด้านประชากรที่แตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) คือ เป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียวโดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
  - 1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) ในการวิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยด้านประชากร ประกอบด้วย ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
  2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
    - 2.1 เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยทางประชากร ด้านเพศ จะใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล
    - 2.2 เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยทางประชากร ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านอาชีพและด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ และด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยทางประชากร สามารถสรุปการวิจัย ได้ดังนี้

2.1 ลักษณะกลุ่มประชากรในจังหวัดปทุมธานีที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

2.2 ลักษณะกลุ่มประชากรในจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยการวางแผนทางการเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของลักษณะประชากรที่วางแผนทางการเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีโดยรวมในระดับปานกลาง โดยประชากรในจังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่มีความสามารถในการวางแผนทางการเงินได้เอง โดยไม่ต้องปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับงานสำรวจของ(วิวรรณ ธาราธิรัญโชติ, 2552) ได้ทำการสำรวจพบว่า คนอเมริกาส่วนใหญ่จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มผู้วิตกกังวล ซึ่งไม่มั่นใจในอนาคตทางการเงินของตนเอง กลัวการลงทุนที่มีความเสี่ยง และนิยมดูแลการเงินให้ตนเอง รองลงมา จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มอิสระ ที่พึ่งพาตนเองได้ สามารถวางแผนทางการเงินด้วยตนเองได้ ทำการลงทุนต่าง ๆ ด้วยตนเอง และกลุ่มสุดท้ายจะเป็นกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ คนกลุ่มนี้จะแสวงหาคำแนะนำจากมืออาชีพ เป็นกลุ่มที่ทำการเก็บออมและลงทุนเป็นสัดส่วนสูงเมื่อเทียบกับรายได้อีกของครอบครัว และสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ จันทรเพ็ญ บุญฉาย (2552) ซึ่งส่วนใหญ่สามารถออมได้เพียงระยะสั้นๆ การเสนอแนะวิธีการจัดการการเงินของกลุ่มวัยทำงานที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 52.0 มีวิธีการแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ โดยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น รองลงมาหารายได้เสริมเพื่อเพิ่มรายได้ และการจัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย เพื่อดูรายละเอียดในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวิธีการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น รองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือน และมีวินัยในการออม

1.2 ด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของลักษณะประชากรที่วางแผนทางการเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับมาก โดยประชากรในจังหวัดปทุมธานีมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่าเพื่อให้บุคคลมีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินมากเกินไป

1.3 ด้านกรอบระยะเวลา ของลักษณะประชากรที่วางแผนทางการเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับมาก โดยประชากรในจังหวัดปทุมธานีมีการลงทุนระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี เกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายทางการเงินอาจกำหนดตามระยะเวลา ได้แก่ เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น ระยะกลาง และเป้าหมายทางการเงินระยะยาว

1.4 ด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของลักษณะประชากรที่วางแผนทางการเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับมาก โดยประชากรในจังหวัดปทุมธานีมีรูปแบบในการออมเงินไว้ใช้ในอนาคต เช่น เพื่อการเกษียณ อาจอยู่ในรูปเงินฝากธนาคารหรือการลงทุนในรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา เสกตระกูล (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า การจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล และการตรวจสอบสุขภาพทางการเงิน เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อความมั่งคั่ง ใช้บอกว่าคุณอยู่ ณ ที่ใดในปัจจุบัน แต่ยังไม่ได้บอกว่าคุณจะไปอยู่ที่ใดในอนาคต ซึ่งก็เหมือนการเดินทางปกติทั่วไปที่ต้องรู้ เป้าหมายหรือจุดหมายที่กำลังจะไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ(กาญจนา หงษ์ทอง, 2551) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินที่ดีจัดได้ว่าเป็นเข็มทิศที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และจะทำให้ทุกคนมีอิสรภาพทางการเงินได้ เพราะถ้าหากรู้ว่าชีวิตเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ทุกคนก็ควรจะใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาท มีสติอยู่ตลอดเวลา การวางแผนทางการเงินจึงถือว่าเป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิตของคนที่มีสติและปัญญา มีเหตุผล รู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ และพร้อมจะรับมือกับปัญหาความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น นั้นจะทำให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีเป้าหมาย และเดินตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง ซึ่งคนที่มีการวางแผนทางการเงินที่ดีก็ย่อมทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิต และสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2552) สรุปว่า ประชากรส่วนใหญ่จะมีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม และมีความระมัดระวังในการใช้เงินมากขึ้น โดยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบในการออมด้วยการฝากเงินกับธนาคาร และประกอบกับการที่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นอย่างเพียงพอ ทำให้ต้องการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการลงทุนในรูปแบบอื่น

2. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามลักษณะของประชากรที่วางแผนทางการเงินของประชาชนจังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 ลักษณะประชากรกลุ่มวางแผนทางการเงินของจังหวัดปทุมธานีที่มีเพศต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินของประชาชนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ประชากรของจังหวัดปทุมธานีมีเพศที่ต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน ซึ่งเพศที่แตกต่างกันจะเป็นตัวกำหนดการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ และสอดคล้องกับแนวคิดของฉลองศรี พิมล

สมพงษ์ (2548) กล่าวว่า ปัจจัยทางประชากร (Demographic Factor) หมายถึง ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัว เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งล้วนจะมีผลต่อรูปแบบของความต้องการของซื้อและใช้ที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านโดยจะมีพฤติกรรม ความสนใจ ในการรับข่าวสารแตกต่างกันไปด้วย

2.2 ลักษณะประชากรกลุ่มวางแผนทางการเงินของจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินของประชาชนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ประชากรของจังหวัดปทุมธานีมีอายุที่ต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน ซึ่งอายุที่แตกต่างกันจะเป็นตัวกำหนดการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวว่า ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนอกจากจะต้องคำนึงถึงช่วงอายุของบุคคลแล้วยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ อีกด้วย โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงได้แก่ เงินเพื่อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย และสอดคล้องกับแนวคิดของฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2548) กล่าวว่า ปัจจัยทางประชากร (Demographic Factor) หมายถึง ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัว เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งล้วนจะมีผลต่อรูปแบบของความต้องการของซื้อและใช้ที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านโดยจะมีพฤติกรรม ความสนใจ ในการรับข่าวสารแตกต่างกันไปด้วย

2.3 ลักษณะประชากรกลุ่มวางแผนทางการเงินของจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินของประชาชนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ประชากรของจังหวัดปทุมธานีมีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน ซึ่งระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะเป็นตัวกำหนดการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2548) กล่าวว่า ปัจจัยทางประชากร (Demographic Factor) หมายถึง ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัว เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งล้วนจะมีผลต่อรูปแบบของความต้องการของซื้อและใช้ที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านโดยจะมีพฤติกรรม ความสนใจ ในการรับข่าวสารแตกต่างกันไปด้วย

2.4 ลักษณะประชากรกลุ่มวางแผนทางการเงินของจังหวัดปทุมธานีที่มีอาชีพต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินของประชาชนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ประชากรของจังหวัดปทุมธานีมีอาชีพที่ต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน ซึ่งอาชีพที่แตกต่างกันจะเป็นตัวกำหนดการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุขใจ น้ามุด (2545) กล่าวไว้ว่า การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งเป็นต้นว่า อาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ฯลฯ โดยการเลือกอาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ผู้ที่มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหราและสะดวกสบายได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย และเช่นเดียวกัน เขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ของตนให้สูงกว่าได้ด้วย และสอดคล้องกับแนวคิดของฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2548) กล่าวว่า ปัจจัยทางประชากร (Demographic

Factor) หมายถึง ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัว เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งล้วนจะมีผลต่อรูปแบบของความต้องการของซื้อและใช้ที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านโดยจะมีพฤติกรรม ความสนใจ ในการรับข่าวสารแตกต่างกันไปด้วย

2.4 ลักษณะประชากรกลุ่มวางแผนทางการเงินของจังหวัดปทุมธานีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอาชีพต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินของประชาชนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่ประชากรของจังหวัดปทุมธานีมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกัน ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะเป็นตัวกำหนดการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พูนทรัพย์ รามนัญ (2526) กล่าวว่า แนวคิดด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเกิดขึ้นจากรายได้ที่บุคคลได้มา ถูกนำไปวางแผนเพื่อการใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนั้นเป็นการจ่ายเพื่อความสะดวกสบายซึ่งมักขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุขใจ น้ำผุด (2545) กล่าวไว้ว่า การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งเป็นต้นว่า อาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ฯลฯ โดยการเลือกอาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ผู้ที่มีอาชีพที่มีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีหรูหราและสะดวกสบายได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals) ของตนให้สูงกว่าได้ด้วย และสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2548) กล่าวว่า ปัจจัยทางประชากร (Demographic Factor) หมายถึง ลักษณะของประชากร ได้แก่ ขนาดขององค์ประกอบของครอบครัว เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ระดับรายได้ อาชีพ เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งล้วนจะมีผลต่อรูปแบบของความต้องการของซื้อและใช้ที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้านโดยจะมีพฤติกรรม ความสนใจ ในการรับข่าวสารแตกต่างกันไปด้วย

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

จากผลวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อให้เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการรับวางแผนทางการเงิน

ปัจจัยประชากร

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า

1. ลักษณะกลุ่มประชากรในจังหวัดปทุมธานีที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
2. ลักษณะกลุ่มประชากรในจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน

ดังนั้น ผู้ประกอบการที่รับวางแผนทางการเงินต้องให้ความสนใจกับปัจจัยประชากร ด้าน เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนข้างต้น เนื่องจากมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน และไม่ต้องสนใจปัจจัยประชากรด้านอายุเพราะไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึง “การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในจังหวัดปทุมธานี” เท่านั้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในพื้นที่อื่น ซึ่งอาจมีความแตกต่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกครบถ้วน และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- นางพัฒนา ทองพึ้ง (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครู โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุพานี โสพร. (2548). การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบุคลากรสายผู้พักอาศัยใน หอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดฤทัยจันทร์แซมซ้อย. (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนด้านการเงินของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จังหวัดนครสวรรค์. ปริญญา การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาญจนา หงส์ทอง. (2551). เข้มทิศการเงิน. กรุงเทพฯ: กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.
- พูนทรัพย์ รามัญ. (2526). การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุขใจ น้ำผุด. (2545). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิรินุช อินละคร. (2548). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิวรรณ ธาราธิรัฐโชติ. (2552). MONEY PRO แผนการเงิน แผนชีวิต. กรุงเทพฯ: กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.
- kunlaya : GotoKnow : การเงินบุคคล. สืบค้นวันที่ 14/05/2563 จาก
WWW.gotoknow.rog/posts/177715